

Zaak C-332/23**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

25 mei 2023

Verwijzende rechter:

Sofiyski rayonen sad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

22 mei 2023

Verzoekende partij:

Inspektorat kam Visshia sadeben savet

Voorwerp van het hoofdgeding

Om te voldoen aan zijn verplichting een openbaar register bij te houden van de vermogensverklaringen van rechters en openbare aanklagers, verzoekt het Inspektorat kam Visshia sadeben savet (toezichhoudende autoriteit bij de hoge raad voor de magistratuur, Bulgarije; hierna: „IVSS”) de verwijzende rechter om toegang tot onder het bankgeheim vallende gegevens betreffende de rekeningsaldi per 31 december 2022 van zes rechters of openbare aanklagers en vier van hun familieleden.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de verwijzingsbeslissing

Verzoek krachtens artikel 267 VWEU om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU en de algemene verordening gegevensbescherming. Er rijzen vragen over de verenigbaarheid van de verlenging van de bevoegdheden van een justitiële toezichhoudende autoriteit (IVSS) na het verstrijken van haar ambtstermijn met de vereisten van de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, alsook over de reikwijdte van de toetsing door de rechter die beslist over de verstrekking van persoonsgegevens als [bevoegde] instantie, waarbij een verplichting bestaat om vormvereisten te onderzoeken.

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 19, lid 1, tweede alinea, [VEU], gelezen in samenhang met artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat

op zich, of in bepaalde omstandigheden, niet wordt voldaan aan de plicht van de lidstaten om te zorgen voor doeltreffende voorzieningen in rechte ten behoeve van een onafhankelijke rechterlijke toetsing, wanneer de functies van een autoriteit die tuchtrechtelijke sancties kan opleggen aan rechters en beschikt over bevoegdheden om gegevens te verzamelen met betrekking tot hun vermogen, voor onbepaalde tijd nog steeds vervuld worden nadat de ambtstermijn van die instantie zoals bepaald in de grondwet is verstreken? Als een dergelijke verlenging van deze bevoegdheden toelaatbaar is, onder welke voorwaarden?

- 2) Moet artikel 2, lid 2, onder a), van verordening (EU) 2016/679 [...] betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens [...] (algemene verordening gegevensbescherming, hierna: „AVG”) aldus worden uitgelegd dat

de ontsluiting van informatie die onder het bankgeheim valt met het oog op de verificatie van het vermogen van rechters en openbare aanklagers en de daaropvolgende openbaarmaking ervan een activiteit is die niet binnen de werkingssfeer van het Unierecht valt? Is het antwoord anders als deze activiteit ook de verstrekking van gegevens van familieleden van rechters en openbare aanklagers omvat die zelf geen rechter of openbare aanklager zijn?

- 3) Indien het antwoord op de tweede vraag luidt dat het Unierecht van toepassing is, moet artikel 4, punt 7, van de algemene verordening gegevensbescherming dan aldus worden uitgelegd dat

een gerechtelijke autoriteit die een andere overheidsinstantie toegang verleent tot gegevens over het rekeningsaldo van rechters en openbare aanklagers en hun familieleden, beslist over het doel van of de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens en dus de „verwerkingsverantwoordelijke” voor de persoonsgegevens is?

- 4) Indien het antwoord op de tweede vraag luidt dat het Unierecht van toepassing is en het antwoord op de derde vraag ontkennend luidt, moet artikel 51 van de algemene verordening gegevensbescherming dan aldus worden uitgelegd dat

een gerechtelijke autoriteit die een andere overheidsinstantie toegang verleent tot gegevens over het rekeningsaldo van rechters en openbare aanklagers en hun familieleden, verantwoordelijk is voor het toezicht op [de

toepassing van] die verordening en derhalve met betrekking tot die gegevens als „toezichthoudende autoriteit” moet worden aangemerkt?

- 5) Indien het antwoord op de tweede vraag luidt dat het Unierecht van toepassing is en het antwoord op ofwel de derde ofwel de vierde vraag bevestigend luidt, moet artikel 32, lid 1, onder b), van de algemene verordening gegevensbescherming of artikel 57, lid 1, onder a), van deze verordening dan aldus worden uitgelegd dat

een gerechtelijke autoriteit die een andere overheidsinstantie toegang verleent tot gegevens over het rekeningsaldo van rechters en openbare aanklagers en hun familieleden, verplicht is om, wanneer er gegevens zijn over een inbreuk in verband met persoonsgegevens die in het verleden is gepleegd door de instantie waaraan deze toegang moet worden verleend, informatie in te winnen over de maatregelen die zijn genomen om de gegevens te beschermen en bij haar beslissing om toegang te verlenen rekening te houden met de toereikendheid van deze maatregelen?

- 6) Indien het antwoord op de tweede vraag luidt dat het Unierecht van toepassing is, en ongeacht het antwoord op de derde en de vierde vraag, moet artikel 79, lid 1, van de algemene verordening gegevensbescherming juncto artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dan aldus worden uitgelegd dat

wanneer volgens het nationale recht van een lidstaat bepaalde categorieën van gegevens slechts na toestemming van een rechterlijke instantie mogen worden verstrekt, de ter zake bevoegde rechterlijke instantie ambtshalve rechtsbescherming moet verlenen aan de personen wier gegevens worden verstrekt, door van de overheidsinstantie die om toegang tot de gegevens heeft verzocht en waarvan bekend is dat zij in het verleden inbreuken in verband met persoonsgegevens heeft gepleegd, te verlangen dat zij informatie verstrekt over de maatregelen die op grond van artikel 33, lid 3, onder d), van de algemene verordening gegevensbescherming zijn genomen en over de daadwerkelijke toepassing daarvan?

Unierechtelijke bepalingen en rechtspraak van het Hof van Justitie

Verdrag betreffende de Europese Unie (hierna: „VEU”): artikel 19, lid 1, tweede alinea.

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”): artikel 47.

Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (hierna: „AVG”): artikel 2,

lid 2, onder a), artikel 4, lid 7, artikel 32, lid 1, onder b), artikel 33, lid 3, onder d), artikel 51, artikel 57, lid 1, onder a), en artikel 79, lid 1.

Arrest van het Hof van Justitie van 11 mei 2023, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391.

Arrest van het Hof van Justitie van 22 juni 2021, *Latvijas Republikas Saeima* (strafpunten), C-439/19, EU:C:2021:504.

Arrest van het Hof van Justitie van 10 juli 2018, *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551.

Nationale wetgeving en rechtspraak van nationale rechterlijke instanties

Konstitutsia na Republika Bulgaria (grondwet van de Republiek Bulgarije) artikelen 117 en 132a.

Zakon za zashtita na lichnite danni (wet inzake de bescherming van persoonsgegevens, hierna: ZZLD): artikelen 6, 12a, 17, 17a en 20.

Zakon za sadebnata vlast (wet betreffende het justitiële stelsel, hierna: ZSV): artikel 54 en artikelen 175a tot en met 175f. In het bijzonder:

Artikel 175e: „(1) Binnen zes maanden na het verstrijken van de termijn voor het indienen van de [vermogensverklaringen van rechters en openbare aanklagers] controleert het [IVSS] de waarheidsgetrouwheid van de verstrekte informatie.

[...]

(6) [...] De hoofdinspecteur en de inspecteurs van het [IVSS] kunnen de openbaarmaking van het bankgeheim vragen aan de Rayonen sad (rechter in eerste aanleg, Bulgarije) in wiens arrondissement de persoon zijn vaste adres heeft [...]”.

Zakon za kreditnite institutsii (wet op de kredietinstellingen, hierna: ZKI): artikel 62:

„(7) De rechter bij de Rayonen sad beslist op het verzoek [...] bij een met redenen omklede beslissing in besloten zitting uiterlijk 24 uur na ontvangst van het verzoek; daarbij bepaalt hij op welke termijn de informatie betrekking heeft [...]. Tegen de beslissing van de rechter is geen beroep mogelijk”.

Arrest nr.12/27.09.2022 in zaak nr. 7/2022 van de Konstitutsionen sad (grondwettelijk hof, Bulgarije).

Vonnis nr. 260704/25.02.2022 in de beroepsprocedure in de civiele zaak nr. 3611/2021 van de Sofiyski gradski sad (rechtbank van Sofia, Bulgarije).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 Het IVSS werd opgericht in 2007 in het kader van een wijziging in de grondwet van de Republiek Bulgarije. Het IVSS bestaat uit een inspecteur-generaal en tien inspecteurs die aanwijzingen van ongeoorloofde beïnvloeding van rechters en openbare aanklagers onderzoeken; sinds 2015 controleert het IVSS de vermogensverklaringen van rechters en openbare aanklagers en zoekt naar belangenconflicten. De inspecteurs hebben een ambtstermijn van vier jaar, de hoofdinspecteur van vijf jaar.
- 2 Op dit moment zijn de inspecteurs voor het laatst gekozen op 18 februari 2016 en in hetzelfde jaar aangetreden. De inspecteur-generaal werd op 2 mei 2015 gekozen en is sinds 2015 in functie.
- 3 Op 18 juli 2019 meldden verschillende Bulgaarse media dat de gegevens van M.T. (rechter bij de Sofiyski gradski sad – rechter voor de stad Sofia – en voormalig voorzitter van de unie van rechters) volledig waren gepubliceerd op de website van het IVSS, hoewel haar adres en de namen van haar echtgenoot en zoon niet hadden mogen worden gepubliceerd.
- 4 Volgens de kennisgeving van de Bulgaarse Komisia za zashita na lichnite danni (commissie voor de bescherming van persoonsgegevens, hierna: „KZLD”) van 21 januari 2020 werden in 2019 twintig verklaringen van rechters en openbare aanklagers op deze manier gepubliceerd, waarvoor aan het IVSS een geldboete van 2000 Bulgaarse Leva (BGN) was opgelegd. Het is niet bekend of dit besluit was onderworpen aan een rechterlijke toetsing en of het definitief is geworden.
- 5 In het vonnis nr. 260704/25.02.2022 in de beroepsprocedure in civiele zaak nr. 3611/2021, dat openbaar is, heeft de Sofiyski gradski sad (rechter in tweede aanleg voor de stad Sofia als rechter in hoger beroep) het ontslag op 9 augustus 2019 bekrachtigd van het personeelslid dat verantwoordelijk was voor de niet-anonieme publicatie van de verklaringen. Op de [web]site van de Varhoven kasatsionen sad (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken Bulgarije) is geen informatie te vinden over een cassatieberoep tegen deze uitspraak.
- 6 Na afloop van de termijn voor het indienen van de jaarlijkse vermogens- en inkomensverklaringen van rechters en openbare aanklagers voor 2022, heeft het IVSS de verwijzende rechter verzocht om opheffing van het bankgeheim (informatie over rekeningsaldi) van zes rechters en openbare aanklagers die permanent in Sofia wonen, en van hun echtgenoten en minderjarige kinderen.
- 7 De verwijzende rechter weet niet of de redenen die tot de onrechtmatige publicatie van de persoonsgegevens hebben geleid, zijn weggenomen en welke maatregelen het IVSS heeft genomen om verdere risico's te voorkomen. Tot nu toe was het ook ongebruikelijk dat rechterlijke instanties dergelijke informatie inwonen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

Eerste prejudiciële vraag

- 8 Ten eerste moet de verwijzende rechter onderzoeken of het IVSS (vertegenwoordigd door zijn inspecteurs) ten tijde van de aanvragen bevoegd was om aanvragen in te dienen. Volgens de verwijzende rechter heeft deze vraag rechtstreeks betrekking op de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, aangezien het IVSS hierdoor in staat is om gegevens over de financiële situatie van rechters en hun familieleden te kennen en deze gegevens te gebruiken in het kader van zijn bevoegdheden om tuchtrechtelijke sancties tegen rechters of openbare aanklagers voor te stellen.
- 9 De verwijzende rechter wijst erop dat volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie alle vragen betreffende de onafhankelijkheid van de rechterlijke instanties krachtens artikel 19, lid 1, tweede alinea, VEU binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, zonder dat het relevant is dat andere bepalingen van Unierecht daarbij betrokken zijn (zie arrest van 11 mei 2023, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, punt 42).
- 10 Bovendien vallen, volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie, de vragen in verband met de onafhankelijkheid van alle instanties die tuchtprocedures kunnen inleiden tegen rechters die het Unierecht toepassen en bevoegd zijn om een prejudiciële vraag te stellen krachtens artikel 267 VWEU, onder het recht van de Unie en moeten zij worden onderzocht in elke aanhangige procedure waarbij dergelijke instanties betrokken zijn (zie arrest van 11 mei 2023, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, punten 47 en 49). Dat onderzoek moet ook betrekking hebben op de procedure voor de benoeming van de functionarissen van die instanties, met inbegrip van de waarborgen tegen politieke beïnvloeding van de uitoefening van hun functie (zie arrest van 11 mei 2023, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, punten 50 en 51).
- 11 In casu is de ambtstermijn van de inspecteur-generaal en van alle inspecteurs verstreken en zijn in deze functies geen nieuwe personen benoemd. Het besluit over de verkiezing van nieuwe leden van het IVSS valt onder de verantwoordelijkheid van het Bulgaarse parlement (*Narodno sabranie*), dat deze verplichting al twee jaar niet is nagekomen wat betreft de inspecteurs en al meer dan drie jaar wat betreft de inspecteur-generaal.
- 12 In de tussentijd heeft de Konstitutsionen sad (grondwettelijk hof, Bulgarije) in zijn uitspraak nr. 12/27.09.2022 bepaald dat „*de inspecteur-generaal en de inspecteurs in het IVSS hun functie blijven uitoefenen na het verstrijken van de termijn waarvoor zij zijn verkozen, totdat het parlement een inspecteur-generaal respectievelijk inspecteurs kiest*”. In dit arrest werd de afweging tussen de eisen van rechtszekerheid en de risico's van machtsmisbruik bij de verlenging van de ambtstermijn van door de grondwet gereguleerde instellingen uitvoerig besproken, met als resultaat dat in dit geval het behoud van de functies van de

toezichhoudende autoriteit zwaarder woog dan de risico's van misbruik door de leden met een verlopen ambtstermijn, die afhankelijk worden van de beslissing van het parlement (als politieke instelling) over het einde van hun activiteiten. Hoewel de kwestie van de onafhankelijkheid van het IVSS van het wetgevend orgaan in deze zaak aan de orde wordt gesteld, negeert de uitspraak van het grondwettelijk hof de rol van de toezichhoudende autoriteit binnen het justitieel systeem. Er wordt niet onderzocht of de leden van het IVSS die blijven werken ondanks hun verlopen ambtstermijn, niet te veel invloed hebben op het justitieel systeem.

- 13 Om die redenen betwijfelt de verwijzende rechter of deze uitlegging van het grondwettelijk hof, die betrekking heeft op de werking van staatsinstellingen, verenigbaar is met het Unierecht, met andere woorden of het Unierecht geen strengere eisen stelt aan de waarborgen voor de onafhankelijkheid van staatsinstellingen die toezicht uitoefenen op de rechterlijke macht, dan die welke het Bulgaarse grondwettelijk hof heeft vastgesteld. In dit verband moet worden aangegeven of een dergelijke verlenging van de ambtstermijn (op grond van het Unierecht) de waarborgen in gevaar kan brengen met betrekking tot de onafhankelijkheid van het IVSS als een instelling die tuchtrechtelijke sancties kan vorderen voor rechters, en zo ja, welke criteria moeten worden gehanteerd om te beoordelen of en hoe lang een dergelijke verlenging van de ambtstermijn van dergelijke instellingen toelaatbaar is (eerste prejudiciële vraag).

Tweede prejudiciële vraag

- 14 Het kader voor de verwerking van persoonsgegevens in de Europese Unie en de regels voor de controle op deze verwerking zijn fundamenteel geregeld in de AVG. Deze voorziet in bepaalde verplichtingen voor de personen die persoonsgegevens verwerken of verantwoordelijk zijn voor de verwerking, en voor de toezichhoudende instanties.
- 15 In het onderhavige geval moet worden onderzocht of en in welke mate de activiteiten van de Bulgaarse rechterlijke instanties bij het verlenen van toegang tot bepaalde categorieën gegevens waarvoor in Bulgarije een wettelijk beschermd geheim geldt (de gegevens over rekeningsaldi) binnen de werkingssfeer van de AVG vallen met het oog op de toetsing van de financiële situatie van rechters of openbare aanklagers. In het bijzonder bepaalt artikel 2, lid 2, onder a), AVG dat de verordening niet van toepassing is op activiteiten die buiten de werkingssfeer van het Unierecht vallen.
- 16 De verwijzende rechter wijst erop dat de regels inzake de vermogensverklaringen van rechters en openbare aanklagers en de openbaarmaking daarvan niet zijn vastgesteld in het kader van een activiteit die rechtstreeks door het Unierecht wordt geregeld. Tegelijkertijd heeft het Hof van Justitie in vaste rechtspraak geoordeeld dat niet alle activiteiten die door overheidsinstanties bij de uitoefening van hun publiekrechtelijke bevoegdheden worden verricht, van de werkingssfeer van de AVG moeten worden uitgesloten, maar alleen die welke verband houden

met de nationale veiligheid of defensie (zie arrest van 22 juni 2021, *Latvijas Republikas Saeima (strafpunten)*, C-439/19, EU:C:2021:504, punten 65 en 66). Voor zover de activiteit in kwestie een publiekrechtelijke activiteit is die verband houdt met het bepalen van de status van rechters en openbare aanklagers en het waarborgen van de integriteit van rechters en openbare aanklagers, is daarom een duidelijk antwoord vereist op de vraag of deze activiteit binnen de werkingssfeer van de AVG valt (tweede prejudiciële vraag). Voor de volledigheid herinnert de verwijzende rechter eraan dat de bij hem ingediende verzoeken om openbaarmaking van rekeningsaldi niet alleen betrekking hebben op rechters of openbare aanklagers, maar ook op hun familieleden die zelf geen rechter of openbare aanklager zijn.

Derde en vierde prejudiciële vraag

- 17 Vervolgens onderzoekt de verwijzende rechter de rol van de rechter als instantie die het IVSS toegang verleent tot de persoonsgegevens van de gecontroleerde personen. De AVG regelt niet expliciet de juridische status en verplichtingen van de rechterlijke instantie die niet direct toegang heeft tot de persoonsgegevens, maar verplicht is om formele toestemming te geven voor toegang aan de instantie die de gegevens gaat verwerken.
- 18 Op dit punt moet worden opgemerkt dat volgens de heersende opvatting de rechterlijke instanties in de procedure op grond van artikel 62, lid 7, ZKI juncto artikel 175e, lid 6, ZSV een louter formele controle uitoefenen, die beperkt is tot de vraag of de personen die door de openbaarmaking van het bankgeheim worden geraakt, de hoedanigheid hebben van een persoon die verplicht is een verklaring af te leggen in de zin van de ZSV, namelijk of zij rechters of openbare aanklagers zijn of personen die tot de familie of het gezin van dergelijke personen behoren of een intieme band met hen hebben. Als de nationale regeling kritiekloos wordt toegepast, moeten de rechterlijke instanties de openbaarmaking van het bankgeheim blijkbaar altijd toestaan. Dit zou echter anders zijn als de rechter zou worden aangemerkt als de verantwoordelijke voor de verwerking van de persoonsgegevens waartoe hij toegang verleent, aangezien de verwerkingsverantwoordelijke een aantal verplichtingen heeft om de beveiliging van de gegevens te waarborgen op grond van de artikelen 32 tot en met 34 AVG, waaronder een minimumniveau van controles van de getroffen beveiligingsmaatregelen.
- 19 Volgens de definitie in artikel 4, punt 7, AVG stelt een „verwerkingsverantwoordelijke” van persoonsgegevens „alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens” vast. Hier geldt de bijzondere regel: „[w]anneer de doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen”.

- 20 De Bulgaarse wet bepaalt niet wie de verantwoordelijke voor de verwerking van de persoonsgegevens is in de procedure op grond van artikel 62, lid 7, ZKI juncto artikel 175e, lid 6, ZSV. Artikel 17 e.v. ZZLD regelt de taken van het IVSS als toezichthoudende autoriteit voor de gegevensbescherming in de gerechtelijke procedure op grond van artikel 23, lid 1, onder f), AVG juncto overweging 20 daarvan. In het hoofdgeding is het echter niet de rechter die persoonsgegevens verzamelt onder toezicht van het IVSS, maar precies andersom: binnen het kader van zijn wettelijke bevoegdheden verzamelt en verwerkt het IVSS persoonsgegevens voor de doeleinden van artikel 175a en 175d ZSV (verzameling en verificatie van informatie over het vermogen van rechters en openbare aanklagers om de transparantie en onafhankelijkheid van gerechtelijke procedures te waarborgen). De rechter oefent controle uit over dit proces door toegang tot de gegevens toe te staan of te weigeren.
- 21 In die zin beslissen de rechterlijke instanties, hoewel zij geen rechtstreekse toegang tot de persoonsgegevens hebben waarvan om verstrekking wordt verzocht (dit is niet noodzakelijk om iemand als „verwerkingsverantwoordelijke” te kunnen beschouwen, zie arrest van 10 juli 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, [dictum] punt 3), tot op zekere hoogte wel over de doeleinden van de verwerking door toegang tot persoonsgegevens die onder het bankgeheim vallen, toe te staan of te verbieden. Het lijkt dus mogelijk om de rechter, bij een bepaalde uitlegging van de wet, te beschouwen als een instantie die beslist over de doeleinden van de gegevensverwerking.
- 22 Ook moet worden opgemerkt dat de Bulgaarse wetgever geen gebruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheid om te bepalen welke instantie de rechten en plichten van de verwerkingsverantwoordelijke heeft in deze specifieke constellatie waarin de doeleinden van de verwerking van persoonsgegevens in de wet worden opgesomd. In deze omstandigheden moet worden verduidelijkt of de rechter die de toegang verleent, kan worden beschouwd als een verantwoordelijke voor de verwerking van de persoonsgegevens samen met het IVSS (derde prejudiciële vraag).
- 23 Gezien de onduidelijke nationale regeling moet ook de vraag worden beantwoord of de gerechtelijke autoriteit die de voorwaarden bepaalt voor de toegang door een andere overheidsinstantie tot persoonsgegevens die onder het bankgeheim vallen, ook kan worden beschouwd als een toezichthoudende autoriteit die een deel van de bevoegdheden onder de AVG uitoefent, op het enge gebied van de controle op de toegang tot de gegevens (vierde prejudiciële vraag).

Vijfde en zesde prejudiciële vraag

- 24 In het hoofdgeding is het algemeen bekend dat het IVSS in het verleden een inbreuk op de gegevensbescherming heeft begaan door de vermogens- en inkomensverklaring van een rechter (M.T.) te publiceren, waarbij een aantal van haar persoonlijke gegevens bekend werd gemaakt die niet verstrekt hadden mogen worden. Dit gebeurde in 2019, de inbreuk werd begaan met grove nalatigheid (in

het gepubliceerde dossier verklaarde de administratief medewerker, die vervolgens werd ontslagen, dat „niets kon worden verwijderd” in het dossier, dus dat de informatie niet onleesbaar kon worden gemaakt). Volgens de kennisgeving van de belangrijkste toezichthoudende autoriteit in Bulgarije (KZLD), opgericht krachtens artikel 51 van de AVG, werd aan het IVSS een boete voor deze inbreuk opgelegd.

- 25 In deze omstandigheden, met name gelet op de publiekelijk beschikbare informatie over het ontbreken van maatregelen ter bescherming van persoonsgegevens (zoals blijkt uit de motivering van het vonnis in de zaak betreffende het ontslag van de verantwoordelijke functionaris, die klaarblijkelijk de enige was die enige verantwoordelijkheid droeg voor het incident), dient de rechter, indien hij de rol van verwerkingsverantwoordelijke of toezichthoudende autoriteit had, pas toegang tot het bankgeheim te verlenen nadat hij informatie heeft ingewonnen over de toegepaste beveiligingsmaatregelen en ervan overtuigd is dat deze ten minste op het eerste gezicht bescherming bieden tegen een herhaling van een inbreuk op de beveiliging van persoonsgegevens (vijfde prejudiciële vraag).
- 26 Bovendien moet ook de vraag worden beantwoord of de rechter die krachtens het nationale recht bevoegd is toegang te verlenen tot persoonsgegevens die onder het bankgeheim vallen, zelfs indien hij niet kan worden beschouwd als een verwerkingsverantwoordelijke voor de persoonsgegevens of als een toezichthoudende autoriteit, dergelijke toetsingen mag verrichten op grond van artikel 79 AVG teneinde een doeltreffende rechtsbescherming te waarborgen (zesde prejudiciële vraag). Deze bepaling is namelijk bedoeld voor gevallen waarin de betrokkene uitdrukkelijk de bescherming van de rechter inroept. Als de procedure voor het verstrekken van de gegevens echter plaatsvindt zonder deelname van de betrokkene en de nationale wetgeving expliciet een rechterlijke toetsing heeft ingevoerd, lijkt het erop dat de rechter ook ambtshalve kan optreden. Dit kan ook worden afgeleid uit het recht van personen op een doeltreffende voorziening in rechte krachtens artikel 47 van het Handvest. Zonder deze verplichting zou de rechter beperkt zijn tot een formeel onderzoek en bevestiging van de handelingen van de overheidsinstantie, wat in strijd lijkt te zijn met de doelstellingen van artikel 79 AVG.